

ALP(22)2476

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 8 (2335) 2005 m. balandžio mėn. 27 d. Eina 49-tus metus Melbourne

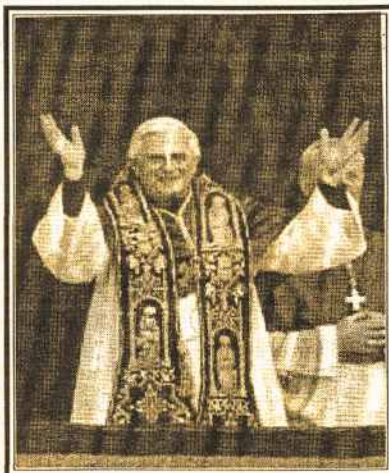
Konklavoje susirinkę kardinolai naujuoju Popiežiumi išrinko Vokietijos kardinolą Jozefą Racerį (Joseph Ratzinger). Jis pasirinko Benedikto XVI vardą. Taigi Katalikų Bažnyčia pirmą kartą po 480 metų pertraukos vėl vadovaus vokiečiai. Kurijos kardinolai antradienio vakarą (2005 04 19) pristatė J. Racerį Šv. Petro aikštėje susirinkusiems tikintiesiems

Švento Tėvo Benedikto XVI įžengimo į sostą Mišios bus švenčiamos balandžio 24 d., sekmadienį, 10 val. vietos laiku (11 val. Lietuvos laiku).
„Bažnyčios žinios“ www.lcn.lt

Popiežius BENEDIKTAS XVI (Benedictus PP. XVI)

Romos vyskupas
Jėzaus Kristaus vikaras
Apaštalo Kunigaikščio įpėdinis
Visuotinės Bažnyčios vyriausiasis
Popiežius
Vakarų patriarchas
Italijos primas
Romos provincijos arkivyskupas
ir metropolitas
Vatikano miesto valstybės
suverenai
Dievo tarnų tarnas
Josephas Ratzingeris

Freisingo mokykloje. Baigęs studijas, 1951 metų birželio 29 dieną J. Ratzingeris buvo išventintas į kunigus. 1953 m. jis apsigynė teologijos doktoratą tema „Dievo tauta ir Dievo namai šv. Augustino Bažnyčios doktrinoje“. Po ketverių metų tapo docentu, apsigynęs darbą „Šv. Bonaventūro istorijos teologija“.

Pirmasis naujojo popiežiaus Benedikto XVI palaiminimas urbi et orbi

Šventasis Tėvas Benediktas XVI įžengė į Vatikano Bazilikos balkoną pasveikinti žmonių ir suteikti apaštališkąjį palaiminimą urbi et orbi – miestui ir pasauliui. Pirmieji naujojo popiežiaus žodžiai prieš suteikiant palaiminimą Šv. Petro aikštėje užplūdusiai džiaugsmingai tikinčiųjų miniai:

„Brangūs broliai ir seserys, po Didžiojo popiežiaus Jono Pauliaus II Jų Malonybės kardinolai išrinko mane, paprastą, nuolankų Viešpaties vynuogyno darbininką. Mane guodžia tai, kad Viešpats moka darbuotis bei veikti ir su silpnais įrankiais. Pirmiausia pasitikiu jūsų maldomis. Džiaugdamiesi prisikėlusiu Viešpačiu, pasitikėdami nuolatine Jo pagalba, eikime pirmyn. Viešpats mums padės, ir Marija, Jo Švenčiausioji Motina, bus su mumis. Ačiū.“

„Bažnyčios žinios“
www.lcn.lt

gegužės 28 d. jis išventintas vyskupu. 1977 m. birželio 27 dieną popiežius Pauliaus VI suteikė J. Ratzingeriui kardinolo titulą.

1981 m. lapkričio 25 d. popiežius Jonas Paulius II jį paskyrė Tikėjimo mokslo kongregacijos prefektu, Popiežiškosios Biblijos komisijos ir Popiežiškosios tarptautinės teologijos komisijos pirmininku.

1998 m. lapkričio 6 dieną jis buvo išrinktas Kardinolų kolegijos vicedekanu, o 2002 m. lapkričio 30 d. Šventasis Tėvas patvirtino Kardinolų vyskupų ordino sprendimą paskirti jį visos Kolegijos dekanu.

1986–1992 metais kardinolas J. Ratzingeris vadovavo komisijai, rengusiai naująjį Katalikų Bažnyčios katekizmą. Kardinolas Josephas Ratzingeris vadovavo ne tik Tikėjimo mokslo kongregacijai, bet taip pat buvo penkių popiežiškųjų kongregacijų, Krikščionių vienybės skatinimo ir Kultūros tarybų bei dviejų popiežiškųjų komisijų narys.

„Bažnyčios žinios“
www.lcn.lt

Popiežiaus Benedikto XVI biografija

Josephas Ratzingeris gimė 1927 metų balandžio 16 dieną Marktl am Inn gyvenvietėje, Passau vyskupijoje, Vokietijoje. Jo tėvas buvo žandarmerijos komisaras, kilęs iš senos Žemutinės Bavarijos žemdirbių šeimos. Paauglystės metais Josephas Ratzingeris praleido Traunsteine. Sulaukęs pilnametystės, paskutiniiais II pasaulinio karo mėnesiais pašauktas į karo tarnybą priešlėktuvinės gynybos pagalbinuose daliniuose.

Nuo 1946 iki 1951 metų jis studijavo filosofiją ir teologiją Municho universitete ir aukštojoje

1959-1969 m. jis dėstė dogminės ir fundamentinės teologijos kursus aukštojoje Freisingo filosofijos ir teologijos mokykloje, taip pat Bonoje, 1963-1966 m. - Miunsteryje, 1966-1969 m. - Tiubingene. Nuo 1969 m. jis buvo dogmų teologijos ir dogmų istorijos profesorius Regensburgo universitete, taip pat šio universiteto viceprezidentas.

J. Ratzingeris buvo plačiai žinomas jau 1962 m. 35 m. amžiaus jis aktyviai dalyvavo Vatikano II Susirinkime kaip Kelno arkivyskupo kardinolo Josepho Fringso konsultantas teologijos klausimais ir nemažai prisidėjo prie dokumentų redagavimo.

Tarp daugelio J. Ratzingerio parašytų knygų

paminėtina 1968 metais išleistas universitetinių paskaitų apie apaštaly tikėjimo išpažinimą rinkinys „Krikščionybės įvadas“ (lietuvių k. išleistas 1991 m.), 1973-aisiais publikuotas sielovadais skirtų meditacijų ir pamokslų rinkinys „Dogma ir Apreiškimas“. Plataus atgarsio susilaukė pasisakymas Bavarijos katalikų akademijoje „Kodėl aš vis dar esu Bažnyčioje?“ J. Ratzingeris tvirtino: „Tik Bažnyčioje, o ne šalia Bažnyčios yra įmanoma būti krikščionimis“. Paminėtina knyga „Ataskaita apie tikėjimą“ (1985 m.) ir 1996 m. išleista „Žemės druska“.

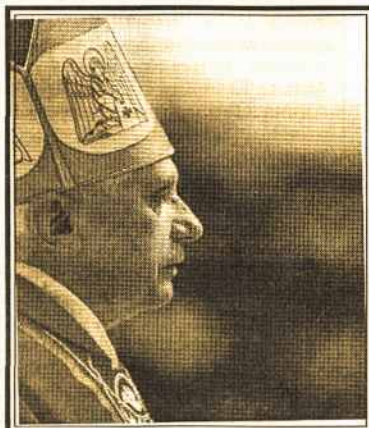
1977 metų kovo 24 dieną popiežius Paulius VI J. Ratzingerį paskyrė Miuncheno ir Freisingo arkivyskupu. Tų pačių metų

Naujasis Popiežius - tradicijos žmogus

Kardinolų kolegijos dekanas kardinolas Jozefo Racerio (Joseph Ratzinger) išrinkimas naujuoju Popiežiumi rodo, jog Bažnyčia liks tokia, kokia yra pačia geriausia šio žodžio prasme. Taip Eltai teigė Vatikano Švento Petro aikštėje žinią apie Jono Pauliaus II įpėdinį sutikęs religijotyriminkas Paulius Subačius.

„J. Raceris yra knygos, tradicijos žmogus, vienas iš labiausiai išsilavinusių kardinolų, - pabrėžė religijotyriminkas. - Be išskirtinio pamaldumo, kuris buvo būdingas visiems popiežiams, Benedikto XVI vardą pasirinkęs Popiežius moka bendrauti su žiniasklaida, nors žurnalistai pastebi, kad kai reikia, kartais pasako ir griežtesnį žodį“.

Pastaruosiu metu buvo daug spėlionių ne tik, koks kardinolas bus išrinktas Romos katalikų bažnyčios vadovu, bet ir kokį vardą jis pasirinktų. Teigta, kad pasivadinęs Pijumi Popiežius bus tradiconalistas, Jonu - reformatorius.

Paklaustas, ką liudija Benedikto vardas, P. Subačius teigė, jog vieno tradiciškiausių vardų pasirinkimas rodo du dalykus. Visų pirma, kad Benediktas XVI bus taikos Popiežius, nes prieš tai buvęs Benediktas Romos Katalikų Bažnyčia vadovavo karo

metais ir siekė taikos. Antrasis ženklas - tai sunkių laikų Popiežius.

Paklaustas, kuo gali būti sunkūs šitie laikai, religijotyriminkas atsakė: „Matyt, J. Racerio akimis, Bažnyčia jį nėra lengvi“.

J. Racerio išrinkimas Katalikų Bažnyčios vadovu lietuviams nebuvo netikėtas. Interneto svetainėse bernardinai.lt, omni.lt Popiežiaus Jono Pauliaus II bendražygis buvo minimas tarp realiausių kandidatų į Šventąjį sostą.

Ne vienas komentary autorius rašė norintis, kad Popiežiumi taptų būtent konservatyvumu pasižymintis J. Raceris. „Jei Bažnyčia nebeprisakys už žmogaus orumą, Popiežius paklus tam, ko iš jo reikalauja žiniasklaida ar politikai, tai bus pasaulio pabaiga, o Katalikų bažnyčia nebebus mano bažnyčia“, - teigė už šią kandidatūrą

pasisakę interneto diskusijų dalyviai.

„Be kita ko, mums tikriausiai svarbu, kad Popiežius Benediktas XVI - europietis. Matyt, dar ir dėl to mums bus artimas J. Raceris“, - pažymėjo P. Subačius.

Pasak jo, garsus teologas J. Raceris buvo kai kurių Jono Pauliaus II rengtų dokumentų bendraautorius ar bent jau atidžiausias skaitytojas. Lietuvos žmonės jį kol kas daugiau pažįsta iš teologinių veikalų, komentary.

„Krikščionybė yra rašto religija, o Benediktas XVI - tikras rašto žmogus“, - pabrėžė religijotyriminkas. Kai kurie J. Racerio veikalai į lietuvių kalbą buvo verčiami, leidžiami ir skaitomi dar pogrindžio metais. Pasak P. Subačiaus, Popiežiumi išrinktas garsus teologas, buvęs Miuncheno kardinolas tuomet džiaugėsi apie tai sužinojęs.

ELTA

Prelatą Petrą Butką MBE, prisimenant...

Sugrįžo Žemaitijos sūnus

Į gražiosios Žemaitijos žemę, apsidengusią milijonais gėlių, neturėjo laimės gyvas sugrįžti Australijoje gyvenęs ir dirbęs Sidnio lietuvių kapelionas Petras Butkus, MBE.

Prelatas Petras Butkus buvo kilęs iš Lekavos vienkiemo, prie Nemakščių, gimęs 1914 m. sausio 9 d. 1933 m. baigė Raseinių gimnaziją ir įstojo į Telšių kunigų seminariją, ją baigė 1938 m. Kunigų įšventintas Telšių katedroje 1938 04 16 d.

Apaštalinis nuncijus Lietuvoje

Arkiyuskupas dr. Peter Stephan Zurbriggen

Apaštalinė Nunciatūra

T.Kosciuškos g. 28

LT-01100 Vilnius

Lietuva

Didž. gerb. Arkiyuskupe,

Maldoje kartu su užsienyje gyvenančiais lietuviais katalikais ir su katalikais visame pasaulyje mes meldžiamės į Aukščiausiąjį, kuris pasiūkė iš šio pasaulio Jo Šventenybę popiežių Joną Paulių II, kad Jam suteiktų amžiną atilsį su visais šventaisiais.

Dėkojame Dievui už popiežiaus Jono Pauliaus II prasmingus 26 vadovavimo metus kaip vyriausias Bažnyčios ganytojas. Būdamas apaštališkos charizmos misijonierius, keliaudamas ir evangelizuodamas per pasaulį, Jis palietė daug širdžių, ypač jaunimo, o taip pat vargstančių, belaisvių ir ligonių. Skelbdamas Evangeliją Jis kovoją už žmogaus orumą ir gyvybės kultūrą.

Jis daugelį sykių tėviškai priėmė Vatikane besilankančius lietuvius maldininkus, ypač 1984 metais mums švenčiant Lietuvos globėjo Šv. Kazimiero 500 m. sukaktį, ir 1987 m., kai Lietuva šventė 600 m. Krikščionybės jubiliejų. Savo Apaštalinėse kelionėse per pasaulį Jis visuomet pasveikindavo lietuvių bendruomenes visur, kur Jis lankėsi.

Aš asmeniškai visada liksiu dėkingas Jo Šventenybei popiežiui Jonui Pauliui II, kuris man suteikė kunigystės šventimus prieš 20 m. Šv. Petro bazilikoje Vatikane.

Pagarbiai Kristuje,

Prel. Edmundas J. Putrimas, Lietuvos vyskupų Konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams

Gegužė

Šventės, sukaktys, įvykiai

1 Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą diena. Motinos Diena. Motinos diena pradžia, matyt, bus davęs Anglijoje paplitęs paprotys lankyti Motinas ar jų kapus ketvirtą Gavėnios sekmadienį. Lietuvoje nutarta švęsti pirmą gegužės sekmadienį.

5 Šeštinės, šeštas ketvirtadienis po Velykų.
7 Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena.
9 Europos diena.

15 Sekminės. Senovėje tai buvo piemenų šventė. Per Sekmines gyvulių aptvarus, daržus, tvoras, vartus, palubes pakaišydavo berželiais. Tikėta, kad beržo gyvybingumas peris žmogui, gyvuliams, žemei, apsaugos nuo ligų, nelaimių. Piemenys puošdavo karvių galvas beržų, žolynų vainikais - kad duotų daugiau pieno.

26 Devintinės, devintas ketvirtadienis po Velykų. Per jas nupinami devyneriopų žolynų devyni vainikai ir nešami į bažnyčią šventinti.

Pirmasis Suvalkijos žibury

Prieš 200 m. gimė Antanas Tatarė, kunigas, pirmasis Užnemunėje plačiau pasireiškęs švietėjas, vienas iš Lietuvių grožinės prozos pradininkų.

Antanas Tatarė (tikr. Totorius) gimė 1805 m. gegužės 17 d. Rygiškiuose, netoli Griškabūdžio, kur po keleto dešimtmečių yra gyvenęs žymusis lietuvių literatūrinės kalbos normintojas Jonas Jablonskis.

Baigė Seinų dvasinę seminariją, kuri vėliau išleido daugiau kaip tris dešimtis iš Užnemunės kilusių kunigų -rašytojų, taigi buvo jų pirmtakas.

Apie 15 metų ištarnavo vikaru Lukšiuose-tai buvo brandžiausia jo amžiaus dalis. Lukšiuose jis parašė bene daugiausia savo kūrinių, įsteigė pradedamąją mokyklą, pats keletą metų mokytojavo. Vėliau buvo paskirtas klebonu į Sintautus, kur pasinėrė į ūkinę veiklą ir ekonominį savo parapijiečių švietimą, skirdamas tam vietas ir savo pamoksluose. Nesitenkindamas įprastu ūkininkavimu, ieškojo naujų verslų, bandė net auginti šilkmedžius ir vynuoges, ragino kaimus dalytis vienkiemiais. Už pritarimą 1863 m. sukilimui buvo ištremtas į Penzos guberniją. Po tremties atvažiavo į Lenkiją, į Lomžą, kur išgyveno 18 metų ir mirė 1889 m. gruodžio 25 d. sulaukęs gilios senatvės, apkurtes ir paralyžuotas.

"Valstiečių laikraštis"

TĖVIŠKŲS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Užuojautos nuo \$20. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

**Prelatas Petras Butkus
MBE**

Pradžioje dirbo Telšių mokytojų seminarijos kapelionu ir dragūnų pulko Tauragėje kapelionu. 1943 m. buvo vokiečių areštuotas ir išvežtas į Soldau koncentracijos stovyklą. Jam pavyko išsisteisinti ir buvo grąžintas į Lietuvą.

Artėjant raudonajai armijai antrą kartą, jaunas kunigas Petras pasitraukia į Vokietiją. Čia studijas gilina Tiubingeno universitete. Prasidėjus emigracijai iš pabėgėlių stovyklų Vokietijoje, kun. Butkus išvyksta į Australiją, jo pasas, kaip ir kitų, paženklintas LABOURER-darbininkas. 1950 m. Katalikų emigracijos departamentu pastangomis kun. Butkus paskirtas CHRISTIAN BROTHERS kolegijoje, Lewisham, Sidnyje, kapelionu. Jam čia buvo duotas ir butas. Atlikęs patarnavimus šioje kolegijoje broliukams, kun. Butkus laikydavo lietuviškas pamaldas įvairiose vietose lietuviams. Įvairios pastangos gauti leidimą iš austrų bažnytinės vadovybės statyti bažnyčią lietuviams nepavyko. Australai buvo numatę, kad po penkerių metų mes ištirpsime jų jūroje ir jokios lietuviškos bažnyčios ar pamaldų nebereikės. Galime šiandien komentuoti, kad jie labai klydo. Lietuvių išeivių Australijoje nubiros į svetimą aruodą tik maža dalelė.

Lietuviškos pamaldos tęsėsi 43 metus Sidnyje, austrų bažnyčiose. Tebevyksta ir šiandien, tik jau be prelado Petro Butkaus. Vėžio ligos pakirsta, ši šviesi asmenybė užgeso 1993 04 14. Sidnio lietuvių bendruomenėje paliko tuščią vietą. Savo testamentu velionis įpareigojo vykdytojus Antaną Kramilių, Algį Burneikį ir Albiną Giniūną palaikus perežti palaidoti į tėviškę Nemakščiuose, o likusį turtą paskirti naujos bažnyčios statybai Nemakščiuose.

Sugrįžo jau prelatas, paskirtas į prelatus popiežiaus Jono Pauliaus 1981 m. Sugrįžo karste gegužės 10 d. Prie autostrados Nemakščiuose jo laukė šimtinė minia. Jau Vilniaus aerouoste pasitiko Telšių vysk. A. Vaičius, Nemakščių klebonas kun. Kazys Rimkus, Telšių katedros klebonas kun. Dekanas J. Siurys, Telšių kunigų seminarijose vicerektorius mons. V.S. Brazdeikis ir aerouosto vyriausias direktorius P. Ivanauskas.

Nemakščiečių parodyta pagarba savo sūnui buvo tikrai jaudinanti. Vyrai, pasipuošę tautinėmis juostomis, ima ant pečių masių karstą ir neša į bažnyčią visą

kilometrą. Vidurinės mokyklos mergaitės neša prelado portretą, o kiti mokiniai tautiniais rūbeliais lydi karstą. Skamba Žemaitijos laukais liūdnas Requiem iš choristų lūpų. Karstas, pridengtas trispalve, pasiekia Nemakščių bažnyčią, ir čia prasideda dvių dienų vigilija.

Gegužės 12 d. laidotuvis Nemakščiuose. Gedulingas mišias koncelebruoja vyskupai A. Vaičius, J. Preikšas ir J. Matulaitis. Dalyvauja daugiau kaip 50 kunigų ir klierikų.

Vyskupas Antanas Vaičius vietoj pamokslu perskaito velionio prelado Butkus paskutinį laišką:

- Kai sugrįšiu, - rašo prelatas Butkus- už mane jau kalbės kiti. Tikiu, kad būsiu prisimintas geru žodžiu...

Prie nemakščiečių paruoštos kriptos ir simbolinio kryžiaus paskutiniai atsisveikinimo žodžiai, kalba vysk. A. Vaičius, mokslo dienu draugas Viktoras Alekna ir testamentu vykdytojas Antanas Kramilius. Nemakščių klebonas Kazys Rimkus dėkoja svečiams, vyskupams ir kunigams už dalyvavimą laidotuvėse. Pakviečia visus dalyvius šermenų pietų į vidurinę mokyklą. Čia dar kalba mokslo dienų draugas dr. Bučys ir giminių vardu-inž. P. Ivanauskas.

Velionio prelado Petro Butkaus testamentu vykdytojų vardu norėčiau nuoširdžiai padėkoti "Naujo ryto" redaktoriui už išspausdinimą prenešimo apie laidotuves. Telšių vyskupui ir personalui už nuoširdžią koordinaciją su Australija ir mano globą.

Gili pagarba ir padėka vyskupams Juozui Prekšui ir Juozui Matulaičiui bei visiems kunigams, kurie atvyko į laidotuves.

Kad šios neeilinės laidotuvės vyko taip gražiai ir iškilmingai - ačiū Nemakščių viršaičiui p. Mizgiriui, vidurinės mokyklos direktoriui A. Mockevičiui ir mokytojams, Nemakščių parapijos chorui ir jo vadovui Remigijui Laugaliui, Bažnytinio komiteto pirmininkui Juozui Toliušui ir jo pagalbininkams.

Ačiū Nemakščių klebonui kun. Kaziui Rimkui. Visiems prisidėjusiems prie laidotuvių nuoširdžiai ačiū. Lai Aukščiausiasis laimina jūsų ateities kelius atgimimoje Lietuvoje. Vardan tos Lietuvos meilė ir vienybė težydi.

**Antanas Kramilius
Sidney - Australija
"Gimtasis Kraštas" 1993/6/10-16d.**

Žvilgsnis į praeitį ir dabartį

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Birželio 15 d. sukaks 65 metai nuo sovietinės okupacijos pradžios ir beveik 15 metų nuo laisvės atgavimo. Iš išgyventų vargų ir džiaugsmų galime ir turime pasimokyti. O tai įmanoma, jei mes tą laikotarpį vertinsime kiek galint objektyviau.

Pasipriešinimas sovietų armijai, pagal buvusįjį Užsienio reikalų ministrą J. Urbšį, būtų atnešęs tik dar daugiau aštrių. Mūsų valstybės likimo jis nebūtų pakeitęs. Čia preikaista nevietoje. Sukilimas vos prasidėjęs karui įvyko dėl klaidingų galvojimų, kad tuo mūsų šalis galės atgauti nepriklausomybę. Greit paaikšėjo, kad Berlynas turi visai kitokius planus ir laikinai vyriausybės veikla buvo sustabdyta. Buvo apsirikieta dėl nepagrįsto mūsų pasiuntinio Berlyne optimizmo. Joks atsakingas vokiečių pareigūnas nebuvo jam davęs kokio nors pažado. Iš kitos pusės, sukilėliams pavyko išlaisvinti nemažą skaičių sovietų laikomų kalėjimuose mūsų patriotų. Ar buvo daugiau išlaisvintų negu žuvusių sukilėlių, neturime geros informacijos.

Artėjant vėl Raudonajai Armijai prie mūsų valstybės sienų, buvo skubiai organizuotas partizanų pasipriešinimas. Į partizanų eiles stėjo apie 30,000 jaunų vyrų. Akstinas tam buvo tikėjimas, kad Vakarai greitai ateis mus išlaisvinti, kaip ir buvo žadėta Atlanto Chartoje, kad visos buvusios laisvos šalys po karo vėl atgaus nepriklausomybę.

Deja, tie Vakarai nė negalvojo apie tokį žygi. Vėl daug jaunų vyrų norėjo išvengti tarnybos sovietų

kariuomenėje. Tai buvo antroji stojimo į partizanų eiles priežastis. 1947 metais Lietuvos partizanai praktiškai kontroliavo kaimą. Komunistai laikėsi tik miestuose. Susirūpinus Maskva atsūtiė į Lietuvą savo patikėtinį Suslovą. Prasidėjo masiniai miškų "valymai" ir, kartu, gyventojų varymas į kolchozus, kad neliktų viensėdžių, kur partizanai sau rasdavo maisto ir prieglaudą. Nesulaukę pagalbos iš Vakarų partizanai nusūtiė savo atstovus ten, kad išsiaiškintų tikrąją padėtį. Per laišką jie prašė Popiežiaus pagalbos, kurį Vatikanui įteikė kan. Kapočius.

Tada ir paaikšėjo, kad pagalba iš Vakarų neateis, o Vatikanas visai neatsakė į minėtą prašymą. Taip partizanai liko vieni. KGB stengėsi infiltruoti savo agentus į partizanų organizaciją. Neretai tai ir pavykdavo. Net ir anglų slaptoji tarnyba buvo infiltruota. Per ją KGB sužinodavo kada ir kur iš lėktuvu nusileis grįžė iš Vakarų partizanų ryšininkai. Taip per 8 metus partizanai buvo išnaikinti. Beviltska partizanų kova atbaidė rusų kolonistus, kurie prisibijoję plūsti į mūsų kraštą. Dabar jų turime mes daug mažiau negu Latvija ir Estija.

Tarpkarinėje Nepriklausomoje Lietuvoje komunistų partija turėjo tik 700

narių. Iš jų lietuvių buvo vos penktadalis. Kiti- daugiausiai žydai ir kiti tautybių žmonės. Okupantui reikėjo neva "lietuviškos komunistinės valdžios". Nebuvo iš ko pasirinkti. Mažai kas iš jų turėjo aukštesnį išsilavinimą. Taip į aukščiausias vietas Maskva paskyrė Paleckį, Sniečkų ir Gedvilą. Tačiau KGB agentais tapo daugiausiai svetimtataučiai. Slaptus sąrašus asmenų, kuriuos reikia išstremti į Sibirą sudarinėjo penkos komisijos. Keturioms iš jų vadovavo žydai, ir tik penktai - lietuviai. Maskva buvo pareikalavusi išstremti iš Lietuvos 700,000 gyventojų. Berods, tiek nebuvo (700,000) išstremta. Bet nukentėjusių nuo okupantų, jei įskaitysim repatrijantus žydus kovojusius už laisvę, išstremtų į kankinimo stovyklas ir pabėgusių į Vakarus skaičius bus labai panašus. Kiek iš naujos Lietuvos vadovai yra kalti už padarytą skriaudą šalies gyventojam ir ypač mūsų tautai? Jei jie būtų pamėginę nevykdyti Kremliaus įsakymų, būtų patys tapę aukomis. Jei būtų atsisakę užimti jiems siūlomas vietas valdžioje, jas būtų užėmę nelietuviai. Vargu ar jie būtų pasielgę geriau, o gal dar blogiau. Kai kurios minėtų vadų iniciatyvos rodo, jog jie buvo komunistai, bet jautėsi ir lietuviais. Paminėtinas Trakų pilies atstatymas, išsiuntimas atgal į Rusiją 3000

sovietų vadeivų, paskiriant į jų vietas lietuvių, Parlamento ir Operos teatro rūmų pastatymas ir t.t. Šis klausimas vertas gilesnių studijų...

Nepriklausomybę atgavom tik dėl rusų imperijos iširimo, kuriam buvo keletas priežasčių. "Sąjūdis" ir Baltijos kelias, aišku, prisidėjo prie to proceso pagreitinimo, bet imperiją sužlugdė mėginimas staiga gydyti jau nepagydomą ligonį. Sovietinė diktatūra padarė mūsų tautai čia nemintą žalą: išaugino nesveiko protavimo kartą, kuri nesugebėjo tinkamai išnaudoti tos atgautos laisvės. Padarytos didelės klaidos, išardant kolchozus, nesuplanavus kas ir kaip apdirbs Lietuvos laukus. Prisispausdinom nevykusių litų netinkamoje spaustuvėje. Trūko kontrolės bankuose, dėl ko turėta didelių nuostolių.

Sąjūdis pats save suskaldė, atbaidydamas daug taurių darbuotojų. Gyvenimo lygis žymiai nukrito. Dabar, po 15 metų, vos pasiekėme šalies ekonominį stovį, turėtą 1990 m. kritikuojam dabartinę vyriausybę. O juk patys gyventojai padarė ją luošą atiduodami tiek balsų už populistą užsienetį Uspaskich. Gerai dar, kad tas buvęs OK pirmininkas A. Brazauskas kankriai tempia girgždantį valdžios vežimą. Kitaip, kas žino, kaip ten būtų... Nežiūrint visų bėdų, žygiuojame į priekį. Bet kad mūsų tauta ir valstybė tikrai atsigautų, reikia ne tiek kritikos, kiek kai kurių reformų. Mūsų mokyklos turi išauklėti ir išmokslinti naują lietuvių kartą su švesia galvoseną ir Tėvynės meilę.

Egidijus Arnašius: Airijos lietuviai džiaugiasi garbindami Dievą gimtąja kalba

Pokalbis su kun. Egidijumi Arnašiumi, dirbančiu Dublino lietuvių katalikų misijoje. Kalbino Roma Čenkutė.

Vasario 16 dieną atvykote į Airiją, kad pradėtumėte pastoracinį darbą Dubline. Kokie Jūsų pirmieji išpuščiai po pažinties su naująja parapija?

Dubline neturiu parapijos, iki manęs čia niekad neapaštalovo joks kitas lietuvių sielovados kunigas. Niekada iki šiol čia taip gausiai nebuvo ir lietuvių. Kaip žinome, mūsų tautiečiai pradėjo važiuoti į Airiją tik maždaug prieš 5 metus. Pagal kanoninį Tėlių vyskupo Jono Borutos SJ paskyrimą, aš esu pirmas lietuvių kunigas Dubline ir visoje Airijoje. Kol kas tai tik pastoracinio darbo pradžių pradžia. Todėl mes vadinamės ne parapija, o lietuvių katalikų misija, nes neturime apibrėžtų ribų taip, kaip būdinga parapijai, lietuvių gyvena įvairiose Dublino vietovėse ir už jo ribų. Kartu ši misija yra įpareigota rūpintis tiek Dublino lietuvių, tiek ir visos Airijos lietuvių sielovada, neišskiriant ir Šiaurės Airijos, kuri formaliai priklauso Jungtinei Karalystei.

Nors atvykau į Dubliną jau vasario 16-sios naktį, bet pirmas šv. Mišias lietuviškai aukojau tik kovo 13 d. Reikėjo prieš tai lietuvius sukviesti. Tai dariau per lietuvišką laikraštį „Saloje“, kuris išėjo tik kovo mėn. pradžioje. Taip pat nuo amžių žinomu žinių keliavimo būdu - kada naujiena perduodama iš lūpų į lūpas. Taip pat naudoju ir šiuolaikines priemones - siunčian žinutes su pranešimais į lietuvių mobiliuosius telefonus čia, Airijoje. Taip į pirmas lietuviškas Mišias Dubline susirinko 40 maldininkų. Antros Mišios pritraukė panašų skaičių, o per Vėlykas sulaukėme net 120 lietuvių tikinčiųjų. Mišios yra aukojamos vienose Dublino centro bažnyčioje, kur tiek vietos klebonas, tiek parapija mus priėmė su džiaugsmu ir supratimu. Taip pat reikia paminėti, jog tam, kad kunigas čia atvyktų, didelį darbą atliko tiek vietos lietuviai, kurie kankriai ir maloniai prašė kunigo, ambasados darbuotojai, o ypač reikalų patikėtinė Izolda Brickovskienė. Na, o didžiausių darbų dalį atliko neseniai naujai paskirtas rūpintis lietuvių išėivių sielovada plačiąjame pasaulyje prelatas Edmundas Putrimas iš Kanados. Mane asmeniškai džiugina tai, kad matau lietuvių katalikų veiduose begalinę palaimą, jog gali garbinti

Dievą savo gimtąja kalba ir su sau artimais žmonėmis. Taigi, kaip minėjau, kol kas galime kalbėti tik apie pradžių pradžią, kuri, manau, yra daug vilčių teikianti.

Lietuvoje, ir ne tik joje, vis mažiau jaunuolių renkasi kunigystės kelią. Kaip manote, kodėl?

Dar krikščionybės aušroje Jėzus yra sakęs: „Matydamas minias, Jis gailėjosi žmoniu...“ (Mt 9.36) ir mokė mokinius melsti „pjūties Viešpatį, kad siųstų darbininkų į savo pjūtį“ (Mt 9.38). Kunigystė yra pašaukimas, ypatinga Dievo dovana, ne profesija, todėl čia viskas taip daug priklauso ir nuo pjūties šeimnininko, ir - ką Jėzus tiesiogiai rodo į mus - nuo mūsų visų besimeldžiančiųjų. Aš čia žiūriu ne Bažnyčios, kaip institucijos, krizę, bet žvelgiu į tai suivdasintomis akimis ir matau apskritai žmonijos atsitraukimą nuo Dievo, o kartu ir nuo visų išganymo šaltinių. Reikia pripažinti, kad žmonijos istorijoje dažnai keičiasi šie maldingumo ir atšalimo tarpniai. Tik prisiminkime sovietmetį! Kai visuomenė tampa šalta artimo skausmui, dvasiniam gyvenimui ir tik trokštanti duonos ir žaidimų, tuomet ji, galima sakyti, savo noru ir savo jėgomis atveria miestų vartus prieš kariuomenės. Kalbėkime tik apie pastaruosius įvykius Lietuvoje, kaip antai, gyvenimo realybės televiziniame svaicėjimui „Keičiu žmoną“. Šiandien visi mieliau eksperimentuoja meile, šeima, ištikimybe, sąžine ir kuo tik nori. Pamastykime, kuo pasibaigtų, jei mes panašius bandymus atliktume kad ir su mūsų prezidentu. Na pakeiskime prezidentą, gal mėnesiui, gal savaitei, ir į jo vietą pasodinkime juokdarį arba nepriklausomybės priešą. Kaip paskiau atsaukti tariamo prezidento potvarkius ir paraiškims, padarytus Lietuvai ir visam pasauliui? Atrodytų, tai neįmanoma?! O su šeimos laime, to šeimos vaikų likimais, jausmais, jų teise į šeimos saugumą mes leidžiame daryti, kokius tik norime, bandymus, kad tik vienos ar kitos televizijos reitingai paaugtų tą dieną, o gal

Iš k. M. Didžys, Fr. Martins, kun. E. Arnašius, kun. J. Petrauskas, J. Rutkauskas Melburne, Šv. Marijos Jėros Žvaigždės bažnyčioje, 2003 metais

tik valandą. Tokioje visuomenėje jaunuolis, siekiantis aukštų kunigystės idealų, mano nuomone, jau yra unikumus. Todėl aš norėčiau kalbėti ne apie siekiančių kunigystės trūkumą, bet džiaugčiausi ir didžiuočiausi, kad dar esama jaunuolių, kurie tiki Dievą ir tiki savo gyvenimo pasiuntinybe, kuri yra aukščiausia visų šou ir gyvenimo malonumų.

Popiežius Jonas Paulius II yra pasakęs, kad niekuomet nepritruks pašaukimų, jei bus pakelta kunigiško gyvenimo kartelė, jei busime šventesni, džiaugsmingesni, labiau pasišventę atlikdami savo tarnystę. Ar nemanote, kad stokojame „uždegančių“ pavyzdžių ne tik tarp kunigų, bet ir apaštalaujančių pasauliečių?

Siekiant idealų visada yra daug nepanaudoto mūsų dvasinio potencialo. Niekada nebus per daug šventumo, meilės, gėrio ir tiesos. Visada, žvelgdami į praeitį, mes pastebėsime, kad ne viską padarėme iki galo, kad liko daug neišnaudotų galimybių. Taip ir kunigystė nuolat turi būti papildoma mūsų paprasto gyvenimo žygdarbiais, kurių nepastebi pasaulis, bet Dievas mato ir vertina.

Turbūt ne tik kunigiškame gyvenime mes stokojame įstabių asmenybių, dvasios milžinų, bet ko gero šiandien visi pašaukimai ir profesijos jaučia trūkumą žmonių, kurie būtų aukščiau už savo tikrovę ir gyvenimo darbus. Nors tai irgi netiesa. Tik geriau pasižvalgykime ten, kur gyvename, ir

pamatysime, kiek daug didžių žmonių gyvena, dirba, kenčia ir myli šalia mūsų. Siandienos žmogus tiesiog per mažai žvelgia į pasaulį dvasiniu žvilgsniu, todėl dažniau regi nuobodžią kasdienybę nei didingus Dievo darbus.

Kaip atnaujinti Lietuvos krikščioniškąjį veidą? Gal svetur matėte gražių pavyzdžių, kuriais ir mes galėtume sekti, praturtindami savo religinį gyvenimą?

Mes dažnai manome, kad svetur ir duona skalesnė, ir vanduo tylesnis. Deja, mums, lietuviams, jokio kito kelio ne tik kad nebuoda, bet būtų tiesiog nedovanotina ieškoti kelių į sąmoningesnį tikėjimą, pamėgdžijant kiti tautų patirtį ir klaidas. Taip, negalime sustoti ties tuo, kas pasiekta per pastaruosius 15 metų, mes turime augti ir kilti. Tik aišku viena, kad, be maldos ir meilės mūsų šventam tikėjimui, visi kiti mūsų tikėjimo praturtinimai greitai nustos reikšmės. Tiesiog - saugokime savo tikėjimą ir augkime. Iš to ir toliau augs gražus Lietuvos ir visų mūsų tikėjimo medis.

Kiek laiko ketinate praleisti Airijoje ir ko norėtumėte palinkėti savo kraštiečiams?

Mano paskyrimas truks mažiau nei trejus metus. Bus galimybė jį pratęsti, jei ir toliau Airijoje bus lietuvių katalikų, kuriems bus reikalingos lietuviškos Mišios ir kunigo dvasinis patarnavimas. Na, o mano linkėjimai visiems kraštiečiams būtų laikyti arčiau Kristaus, nes Jis prisikėlė ir mirtis nugalėta! **A l e l i u j a ! ! !**

Pastaba: Iš www.bernardinai.lt

Mano Motina - žemės ir dangaus spalvų skaidrumas.

Mano Motina - giesmių ir maldų šventumas.

Būkite pasveikintos mylimos Mamos, Močiutės, Sengalvėlės!

Dėkojame už neblėstančią meilę, už negėstančią šilumą. Ačiū, kad esate!

Mano Mamukas

Saule nudegusi basa

Tu - piemenaitė murzina,

Tau akyse dangaus šviesa

Tu man viena, viena, viena!

Šilkų nei auskarų brangių,

Tu neturi, vai, neturi...

Plaukuos Tau gėlės iš rugių,

O veide - šypsena šaisti!

S. Neris

Ar gyvenimą gyvenai, ar tik sapną regėjau?

Gyveno sau mergaitė - mažutytė, smulkutytė, tikra kieliuokė, o savo pasenusiems tėveliams - pagrandukas netyčiukas. Gimusi Aukštaitijos Vaišniūnų kaimo troboje, už lango siaučiant vasario pūgai, buvai, Mama, nedidesnė už gerą šaukštą. Nusigandusios kaimo moterys kvietė kunigėlį, kad, neduok Dieve, nemirtų vaikelis nekrikštu. Jau norėjo duot pagal kalendorių Scholastikos vardą. Tik, kažki koks nesuvisctnas! Tai gal - Anastazija? Irgi tokio kaime nėra, o ir skamba gražiai... Taip ir liko - Anastaziutė. Nastute, o mano Tėvai - tai Asta...

Oi, nelengvas buvo Tavo, Mama, gyvenimo kelias! Ir vis į šviesą, mokslo link. Senelis mano, matydamas, kad mažėlė jau taip gražiai paskaito, tarė: "Kas skaito rašo, - tai duonos neprašo! Tėgu eina į mokslus, gal daktorka bus... Vis tiek maža naudos iš tos zyliukės prie ūkio."

Kaip tarė, taip ir padarė. Tik, oi, nelengva buvo per pusnis, sniegą ir šlapdrį birsti pažliugusiais keliais į miestelį. Ir taip kasdien - 7 km pirmyn - 7 km atgal. Priglaudė Krikšto Motinė, kuri su šcima gyveno Ignalinoje.

Progimnaziją geriausiai pažymiais baigusią mokinę toliau mokyti skatino pats direktorius. Tik, kad lietuviškos gimnazijos Ignalinoje nebuvo. "Po lenkais" visa Šiaurės rytų Lietuva buvo paminta.

Taip keturiolikmetę gyvenimo kelias atvedė į Vilnių. Prisimindama tą laiką, Mama vis atsidusdavo: "Oi, nebuvo lengva paprastai kaimo mergaitei tarp puikių miesto panelių."

Mergaičių bendrabutis "Spindulys". Tai tik lova 16-os mergaičių kambaryje. Maistą pelynkis kaip išmanai! Už sriubos lėkštę turtingoms miesto panelėms Mama padėjo ruošti pamokas, o naktimis - mezgė. Viskas buvo megsta nerta - paltas, kojines, kepuraitės, net mokyklinė uniforma! Tuos laikus prisimindama, Mama juokavo: "Jei kur būčiau užkliuvusi - visa būčiau išsinėrusi, plika nuoga likčiau!"

Ir dar karas užgriuvo. Kortelės - 200 gr pilkos duonos, maltos su pjuvenom, ir margarino šaukštelis. Arba prie vokiečių, marmalado. O kai raudonieji vieną naktį susprogdino Vilniaus geležinkelio stotį, buvo vėlyvas ruduo, - visi bendrabučio langai išbyrėjo. Mergaitės, susistūmusios lovas, antklodes krūvon susimetusias, savimi viena kitą šildė... Kiek gi taip tempis? O dar ir gimnaziją uždarė... Ir patraukė mergaitės būreliais savo gimtinių link! Tris paras Mama mano

Mano Mama ir aš
Vilnius, 1957 m.

ėjo daržinėse nakvojo. Žmonės, įbauginti, nevrė prašalaičiams anei langų, nei durų. Ar juokas - pilnos pakampės ubagu, valkatų ir banditų... Kaip pasibeldė gimtojon trobon - nebepamena, tik rado Mamą jau susmukusią palei slenkstį.

Buvo 1943-ieji. Tą ilgą žiemą Mama klejodama ligos patale praleido, o ankstyvą pavasarį mirė jos Tėvukas, man a.a. Senelis, Vincas Rukšėnas, kurio aš niekada gyvo nemačiau.

Tik po karo Mama baigė, jau tarybinę, Vilniaus miesto 1-ąją mergaičių gimnaziją. Sidabro medaliu, - fizinio lavinimo pažymys buvo tik "gerai". Gal sutrukdė, kad nebuvo komjaunuolė?

Visi keliai vedą į senąjį Vilniaus Universitetą. Ir mano Mamai atsivėrė neribotos galimybės, tik... įgimtas kuklumas "koją pakišo". Nepasitikėdama savimi, nestojo į Medicinos išsvajotąjį fakultetą. Pasuko žurnalistikos link. Kai gyvenimo nuostata - padėti žmogui, argi ši specialybė bloga? (Tačiau visą savo gyvenimą Mama gailėjosi, neišdrįsusi siekti gydytojos specialybės...)

Gabią studentę pakvietė didžiausias to meto laikraštis - oficiozas "Tiesa". Čia kaip atėjo 20-metė, taip ir išdirbo iki savo 65-erių, ilgus 45-erius metus! Ar daug kas galėtų pasigirti tokiu pastovumu? O kas suskaičiuos kiek žmonių Tu, Mama, apgynėi nuo valdžios biurokratų?

Visas gyvenimas, tarsi traukinys, pro akis man prabėgo... Argi gali viską "sukišti" į vieną rašinį? Neįmanoma. Jau ir mano Mamą priglaudė svetingoji sostinė, - tebūnie lengva Tau Vilniaus žemelė.

Tačiau amžinai šviečia Motinos Meilės šviesa. Guodžia ir šildo. Ir drąsina nelengvame gyvenimo kely. Tvirtai žinau, Motinos Meilė - nemari. Eglė Ona Rudzinskaitė

Krikštynos

Š.m. kovo 27 d., Velykų metu Our Lady of Lourdes Armadale bažnyčioje kunigo Algirdo Šimkaus buvo pakrikštyti dvyniai Rimukas Jonas ir Roželė Sofija Puidokai.

Šie mūsų parapijos ir bendruomenės nariai gimė 2004 m. liepos 19 d. Box Hill ligoninėje. Tai Ritos Pikelytės ir Roberto Puidokų pirmagimiai.

Šių žavių vaikučių krikštavėnias tapo: Effie Houndalas ir Silas Chase, Gerard Dinematina ir Audra May. Krikšto tėvelių krikščioniška pareiga padėti rūpintis krikštavaikiais.

Tėveliams Ritai ir Robertui linkime kantrybės auginant savo atžalas, o Rimukui ir Rožytei gero augimo. Tesaugo jus Dievo ir angelų palaima.

Marija Geštautienė

VELYKŲ TRIDIENIS MELBOURNE 2005

Daugumoje katalikų bažnyčių Australijoje, Velykų Tridienis būna švenčiamas sekančiais:

Didžiojo Ketvirtadienio Mišios - vakare apie 7.30 vv,

Didžiojo Penktadienio Apeigos - 3.00 val. pp,

Didžiojo Šeštadienio Mišios (Velyknakčio) - vakare apie 8.00 vv.

Melbourno lietuviams neturint savo nuosavos bažnyčios, nebūdavo įmanoma tomis valandomis naudotis australų samdoma bažnyčia. Tai mūsų buvę kunigai, kun. P. Vaseris, kun. P. Dauknys ir kun. E. Arnašius ragindavo parapijiečius dalyvauti Didžiojo Ketvirtadienio, Didžiojo Penktadienio ir Didžiojo Šeštadienio apeigose, jų vietinėse australų parapijose.

Šiais metais pirmą kartą, nuo lietuvių atvykimo į Melbourną, buvo lietuviškai minimas Velykų Tridienis. Tai dėka kun. Algirdo Šimkui kuris pasiūlė, kad reikia šias svarbias šventes paminėti savo tarpe.

Vyko diskusijos su Šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčios klebonu. Buvo susitarta, kad nekliudytų vietinės parapijos pamaldų laikui, šios apeigos bus laikomos lietuviams kas dieną tuo pačiu laiku, 5.00 val. po pietų.

Melbourno lietuviai gausiai dalyvavo. Buvo malonu, kad jaunesni mūsų bendruomenės nariai, kai buvo paprašyti, sutiko patarnauti kun. A. Šimkui, skaityti Dievo Žodį, giedoti psalmes.

Velykų Tridienio patarnautojai: Linas Kaladė, Martynukas Didžys, Rimas Strunga, Rimas Statkus, dr. Andrius Kaladė, Justinas Rutkauskas.

Didžiojo Ketvirtadienio skaitytojai: Viktorija Jablonskienė, Rimas Strunga.

Didžiojo Penktadienio skaitytojai: Virginija Laurinaitis, Rimas Statkus

Velyknakčio skaitytojai: Bronius Zumeris, Rita Mačiulaitienė, Rasa Baltutytė, Justinas Rutkauskas, Andrius Vaitiekūnas

Psalmes giedotojai: Rita Mačiulaitienė, Vincas Danius, Juozas Bruožis, Rasa Statkuvienė, dr. Vilmantė Kumpikaitė (iš Kauno).

Giesmes giedotojai: Parapijos Choras

Po Velyknakčio Šv. Mišių, kun. Algirdas Šimkus pakvietė visus dalyvius į Parapijos Namus vaišėms, sakydamas "nesmagu būtų man grįžti namo vienam, kai Lietuvoje įprasta pabendrauti su parapijiečiais".

Tai suvažiavo apie 50 žmonių. Nors buvo paprašyti atsinešti užkandžius, jų visų laukė kun. A. Šimkaus paruošti patiekalai - mišrainės, salotos, silkės. Jaunimas susibūrė virtuvėje aplink stalą; vyresnieji - kas kur vietos rado.

Visi išsiskirstė su džiaugsmu: pirmą kartą Melbourne meldėmės Velykų Tridienį savąja arba tėvų/senelių kalba, lietuviškai. Zita Prašmutaitė

Dalis dalyvių po Velyknakčio mišių. Z. Prašmutaitės nuotrauka.

Sveikiname Uacą Baltruoką, sulaukus garbingą

90 m. amžiaus jubiliejau.

Linkime ir toliau d'iaugtis gyvenimu.

Melbourno Lietuvių Pensininų Sąjunga

Sveikiname

Gerb. p. Elena Lomsargiene

Universiteto baigimo diplomo įteikimo proga, kaip buvęs adelaidiškis, pageidauju ir aš prisijungti prie gausaus sveikintojų būrio, sėkmingai pasiekus taip atkakliai siekiamo jūsų užsibrėžto tikslo - mokslo užbaigimo. Tad Jums sveikinimai ir VALIO!

(Adelaidės "Šventadienio Balsas - Lietuvių Žinios 2005 01 23 - O atsakymas į klausimą *ką dabar žadate daryti?* Drįstu teigti, gal net didokai skaitytojų daliai, kaip ir man, manau patiks jūsų tiesmukai ryžtingas ateities veiklos gairių pareiškimas. Cituoju - autorės atsako žodžius:

"Kibsiu prie valdžios politikos ir įstatymų, kuriais yra leidžiama kapitalistinėms pinigavėdroms tuštinti žmonių kišenes. Juk tik 'demokratinė' prekybos pasekmė yra žemės brangimas, savivaldybės mokesčių augimas, pragyvenimo kaštų kilimas ir nepasiturinčiųjų stūmimas į gilesnį skurdą." Citatos pabaiga.

Pakartotinai derėtų pasveikinti Jus už aukščiausiai spausdintą Jūsų brandžių minčių sintezę, o ypač už drąsiai pareikštą ryžtą, ateityje atkakliai ginti mažiau pasiturinčių gerbūvį.

Linkėtina, kad Jūsų idėjos ir pastangos būtų išgirstos Australijoje išrinktos valdžios atstovų.

Pagarbiai V. Ratkevičius, Sydnejus

*Nubrido metai laiko brydė,
Nubarstė šerkšną ant plaukų.
Jau nemažai dienų prabėgo
su laime, liūdesiu, džiaugsmu.
Šiandieną švenčiant jubiliejų
Mes linkim metų daug ilgų,
sveikatos, laimės, džiaugsmo,
Pavasarių - žiedais baltų.*

Buvusį "Tėviškės Aidų" redaktorių Edvardą Šidlauską

Jo garbingo 80-ties metų Jubiliejumi sveikina

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Miela Monika Sodaitiene,

Linkime Jums savo gimtadienį sutikti laimės tostais, senuosius rūpescius nuplauti šampanu! Gyvenimo 80-dešimtmečiai pralėkė greito traukinio šuoliais, bet tegul laimingi Jūsų metai eina pamažu...

Marija Geštautienė ir Birutė Kymantienė

PADEKA

ALB Melbourno Apylinkės valdybos vardu pranešu, kad Australijos lietuviai duosniai paukojo \$990 paremti UNICEF "TSUNAMI APPEAL". Aukų vajas buvo pradėtas ALB Krašto Tarybos paskutinio posėdžio metu 2004 gruodžio 31d. Melbourn.

Valdyba dėkoja Joan Sungailienei iš Gold Coast ir dr. Ted Reilly iš Geelong, kurie padėjo valdybai rinkti aukas. Vajus buvo tęsiamas sausio mėnesyje.

Pinigai buvo man perduoti ir jie buvo pervesti UNICEF per ANZ banką. Sąrašas aukotojų ir kvitų knyga randasi pas valdybos išdininką.

Dėkojame visiems, kurie paaukojo šiam vajui.

Birutė Prašmutaitė

ALB Melbourno Apylinkės Valdybos vardu

PADEKA

Linutės Didžytės nuotraukoje "Gintaro" ansamblis, 2004 m.

Reiškiame didžiausią dėkingumą, pagarbą ir meilę Daliai Antanaitienei, mūsų tautinių šokių vadovei, mokytojai, "mamai" ir draugei.

Iš visos širdies dėkojame už nenuilstamą kantrybę mus mokinant šokti - su energija, entuziazmu, išraiška ir grakštumu.

Ačiū už įdėtą didžiulį, tačiau nematomą laiką, ruošiantis repetitijoms, ieškant bei parenkant naujus, kuo įdomesnius šokius.

Dėkojame, kad per šokį galėjome pagyventi lietuviybės jausmą, tuo pasidalindami su tautiečiais ir kitataučiais žiūrovais.

Ačiū, kad praturtinai mūsų gyvenimą, nenuilstamai stengdamasi įtraukti naujai atvykusius lietuvius iš Lietuvos ir svetur, tuo pačiu visai vienydama ir pritraukdama ne tik šokiui, bet ir į lietuvių bendruomenę.

Ačiū, kad dirbai, kad kvietei šokti su meile ir nuoširdumu, kad padaršinai ir priėmė kiekvieną, nesvarbu, šokėjai ar ne. Tuo būdu, atsirado proga grįžti lietuviybėn net ir nutolusiems nuo jos.

Per kalbą, dainą ir šokį lietuviybė liks gyva!

Nuoširdžiausiai dėkojame už koncertines keliones po Lietuvą - tai mums davė ne tik nepakartojamų išgyvenimų, nepamirštamų įspūdžių, bet ir tą brangų jausmą - tautinio pasididžiavimo liepsnelę.

Ačiū, kad per šokį vis tai mums įdiegė ir suteikė proga pamatyti, geriau pažinti tėvų bei senelių gimtinę.

Švelnia, bet tvirta ir teisinga ranka, per linksmą bendravimą, leidai mums mokytis šokių.

Naujiems vadovams - ir visiems, mažiems ir dideliems šokėjams linkime išvermės bei geriausios sėkmės ateityje, o mūsų mielai Daliai - nesuskaičiuojamą kartą Ačiū už tuos visus, ilgus 29 metus.

Su dėkingumu ir pagarbą,

"Gintarėliai", "Malūnėlis", "Gintaras", "Šokdava" ir "Gintaro" ansamblio tėvų komitetas

Sveikiname

2004 metų rugpjūčio 25 d. Rimui (Rimantui Kaziui) Strungai, sesutei Albinai ir tėveliams buvo didelė šventė - Melbourno Universitete jam iškilmingai buvo įteiktas universiteto baigimo diplomas. Tą laimingą dieną Rimas iš tiesų įsigijo dvigubą specialybę: tiksliųjų mokslų (Bachelor of science-mathematics, operation research field) ir su pagyrimu baigtą inžinieriaus specialybę (Bachelor of engineering with honours -software engineering).

Rimą Strungą visi gerai pažįsta nuo mažų dienų. Žinoma, per pirmuosius savo gyvenimo metus jis tik valgė, verkė, miegojo ir žaidė - kaip jis pats gražiai išsireiškė.

Angliškai kalbėti išmokęs Epalock vaikų darželyje, pirmuosius mokslus lengvai įveikė St. Albans pradžios mokykloje, o viduriniusius -Westbourne Grammar gimnazijoje.

Tuo pačiu Rimas lankė ir lietuvių parapijos mokyklą, vėliau labai gerai baigė lietuvių kalbos kursus Princes Hill gimnazijoje.

Penkeri studijų metai Melbourno Universitete buvo perpinti ir su lietuviška veikla.

Rimas - skautas, sportininkas, tautinių šokių grupės šokėjas.

Jis -didelis gamtos mylėtojas, mėgstas stovyklauti, važinėti dviračiu, laiptuoti po kalnus. Nuo mažų dienų įstojęs į skautus, kasmet stovyklavęs, net ir Lietuvoje pabuvęs "Lituanica" stovykloje, Palangoje 1993 m., augęs, brenęs, daug patyrimo įgijęs, dabar -skautas Vydis, organizuoja skautų stovyklas ir joms sumaniai vadovauja.

Rimas -daug pakeliavęs po Tasmaniją, ir po pasaulį-pabuvęs Vancouver, Toronto, Quebec City, Čikagoje, Kanados "Rocky

Rimas Strunga

Mountains", gi Japonijoje per naktį lipęs su sesute Albinai į Mt. Fuji Kalną, kad galėtų, rytui auštant, pasidžiaugti tekančia saule.

Pasigrožėti Himalayas Kalnų grožiu -Rimo svajonė, tikiuosi, išsipildysianti ateityje.

Rimas domisi ir sportu-kas savaitę žaidžia tinklinį "Varpo" komandoje, pora kartų buvęs net čempionais.

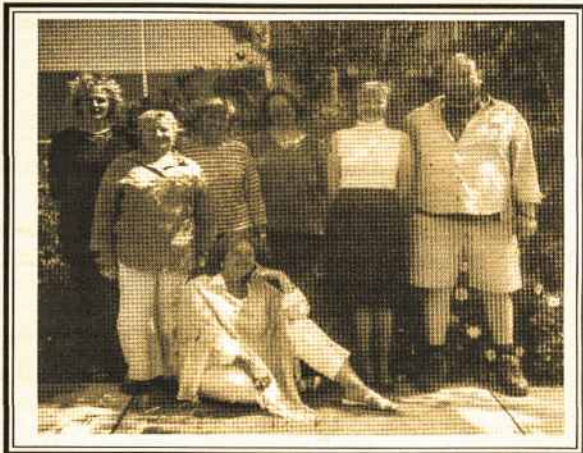
Melbourno lietuvių namai -Rimo antrieji namai. Nuo mažų dienų-"Gintaro" ansamblio šokėjas, net du kartus su ansambliu aplankęs Lietuvą ir dalyvavęs šokių šventėje bei koncertinėse kelionėse po visą kraštą ir Lenkiją (Punską). Žinoma, tėvelių gimtinę Lietuvą bei ten gyvenančius senelius ir gimes, Rimas jau prieš tai buvo du kartus aplankęs, net savo 6-tąjį, nepamirštamą gimtadienį atšventęs "Nykštuko" Kavinėje, Vainiuje.

Sveikiname Rimą iš visos širdies, džiaugiamės jo atsiektais mokslais ir lietuviška veikla ir linkime geriausios sėkmės, ir toliau taip puikiai derinant savo gyvenimo siekius su lietuviybe.

Šiuo metu Rimui, sėkmingai ir nuoširdžiai dirbančiam pagal specialybę, linkime kuo gražiausios ateities.

D. Didžienė

Dirigentai Geelonge

S. Lipsienės nuotraukoje iš kairės: R. Mačiulaitienė, B. Aleknaitė, A. Scano, B. Prašmutaitė, G. Pranauskienė ir J. Pocius. Sėdi - D. Levickienė

Š.m. kovo 19-tą, Geelonge, susirinko Australijos Lietuvių chorų dirigentai, - tam, kad aptarti ir paruošti sekančios Lietuvių Dienų Šventės repertuarą. (ALD įvykis 2006-aisiais Geelonge).

Šįmet į chorvedžių susirinkimą iš Sydnejaus atvyko Birutė Aleknaitė, iš Adelaidės - Jonas Pocius, iš Melburno net dvi naujos dirigentės -

Rita Mačiulaitienė ir Gražina Pranauskienė, jas lydėjo Dana Levickienė ir buvusioji dirigentė Birutė Prašmutaitė. Visus svečius nuoširdžiai priėmė Geelongo choro dirigentė Aldona Scano, sykiu su Dainų Šventės koordinatore Stase Lipsiene.

Pagarbiai, Stasė Lipsienė,
ALD Dainų Šventės koordinatore

Kas naujo Melbourno lietuvių bibliotekoje?

Visuomet Melbourno lietuvių bibliotekoje yra kas naujo - ir ne tik kas naujo, bet ir kas seno. Kartais sulaukiame mirusiųjų paliktų knygų - jų tarpe vertingų senų knygų, kurių biblioteka ligi šiol dar neturėjo. Dovanotos knygos, kurių bibliotekai nebereikia, nes jau turi bent po vieną egzempliorių, tampa publikatais, kuriuos siūlome skaitytojams pasiimti ir pasilaikyti. Paminėsiu tik keletą iš naujai padovanotų leidinių, maždaug pagal temas:

Biografija, žmonės -

- Rita Baltušytė, *Akvilė: paveikslai, laikai, atsiminimai*. Vilnius, Tyto Alba, 1999.
- Ir dar valandėlė ....: *Konstancijos Bražėnienės ir Mindaugo Bražėno laikai iš Lietuvos, Rytų Vokietijos ir Sibiro 1944 - 1966*. Vilnius, Dialogo kultūros institutas, 2004.
- Gediminas Ilgūnas, *Šaknis: tėvų ir protėvių pėdsakai*. (Autoriaus giminės istorija istorinių įvykių fone) Vilnius, Pradai, 2000.
- Eduardas Jonušas, *Likimo spąstuose sapnų ir tikrovės variacijos*. (Sibiro lagerius iškentėjusio Nidoje gyvenančio menininko autobiografija) Vilnius, Aidai, 2002.

Detektyvai -

- Žinomo detektyvų autoriaus Colin Dexter 2 kūrinių vertimai į lietuvių kalbą.

Etnografija -

- Daugyvenės kraštas*. Sudarė Vytautas Šernas. Kaunas, Vytauto Didžiojo Universiteto leidykla, 1998. (Apie išnykusių ir esamų kaimų ir žmonių likimus nuo 1918 iki dabar.)

Istorija -

- Edvardas Turauskas, Lietuvos nepriklausomybės netenkant - vyčiai. Kaunas, Šviesa, 1990.
- Kremliaus klasta: 1939m. spalio 10d. - 1940m. birželio 15d. Vilnius, Kardas, 1995.

Litas -

- Mindaugas Vinkus, *Lito užkulniai: Kęstučio Lyniko vaidmuo atkurto lito istorijoje*. Vilnius, Lietuvos Banksas, 2004.

Menas -

- Antroji pasaulio žemaičių dailės paroda*. Plungė, Žemaičių dailės muziejus, 1994.

- Algimantas Kezys/Loreta Vaškus, *Dvigubas solo: fotografijos/leidėrai*. Chicago, Amerikos Lietuvių Dailės Klubas, 1994.

- Algimantas Kezys, *Moteris*. Stickney, Ill., 1997.

Partizanai, Sibiras -

- Juozas Armonaitis, *Meskit dalgius, imkit kardus: partizano atsiminimai*. Kaunas, 1998.
- Valentinas Gustainis, *Be kaltės: 15 metų Sibiro tremtyje ir lageriuose*. Vilnius, Mintis, 1989.

Žemėlapiai, kelionių aprašymai -

- Kazimieras Ambrasas, *Kengirų ir koalų pašonėje: pokalbiai su Australijos lietuviais*, 2002.
- Visas Vilnius: atlasas*. Kaunas, Briedis, 2003.

Leidiniai anglų kalba -

- Alfonas Eidintas, *Jews, Lithuanians and the Holocaust*, Vilnius, Versus Aureus, 2003.
- Kate Elizabeth Gross, *Letters from the outside: the history of the Friends of the Prisoners*, T.U.U.L.S.S., 2004.
- Protėviai! "Forefathers"*: The Journal of the Lithuanian Global Genealogical Society. (Pavyzdinį numerį padovanojo melbourniškis V. Levickis, LGGS vice prezidentas.)
- Edward Reilly, *First Snow*, Newtown Geelong, Editiones Betula, 2004.
- Snowy Mountains projektas - nuotraukų, straipsnių rinkinys, kas liečia lietuvių dirbusius prie projekto - padovanojo ten dirbęs Reno Česna.

Už paminėtas ir nepaminėtas padovanotas knygas nuoširdžiai dėkojame R. Baltušytei, R. Česnai, A. Gabui, M. Geštaitienei, Kirėauskui, V. Levickiui, A. Miškiniui, A. Mucenickui, B. Prašmutaitėi (jai taip pat ir už mokyklinius vadovėlius bei velionio S. Šiuškaus knygu perdavimą), E. Reilly, F. Sadauskui, F. Sodaičiui, A. Šimkui, R. Švambarytei-Kenny, A. Taškūnui, A. Vaitiekūnui, A. Žižiui.

Atsiprašome, jeigu ką nors palaidome.

J. Ariene

Konstantinui Anku 103 metų jubiliejus!

Be laidotuvių Sydnejuje yra ir stiprių ažuolų, kurie su viltimi laukia sekančio gimtadienio. Štai Sydnejaus ramovėnų skyriaus garbės narys Konstantinas Ankus balandžio 14 d. atšventė 103-ji gimtadienį. Su viltimi, kad tai dar ne paskutinis.

Lietuvos kariuomenėje tarnavęs 7-tame Pulke II Bataliono štabo raštvedys.

Konstantinas Ankus randasi "Parramatta Nursing Home". Be nusilpusių kojų, akių ir klausos jis yra sveikas. Kalba gerai angliškai, lietuvių, rusų ir vokiečių kalbas. Turi nepaprastą atmintį.

Susirinkusi šeima kukliai pasveikino solenizantą su Ilgiausių Metų. Solenizantas mums pagiedojo visą Tautos Himną. Pats užvedė liaudies dainelę.

Lietuviška patarlė sako: "Kas dainuoja nesensta, kas gieda dvigubai meldžiasi".

Paklaustas apie jaunystę sakė: - Karštai meldžiausi į Švenčiausią Mergelę Mariją, kad ji saugotų mano gyvenimą.

Ramovėnų pirm. A. Kramilius perskaitė gautus sveikinimus iš: Gubernatoriaus Major General Michael Jeffrey ir Lady Marlina, the Hon. J.W. Howard MP Prime Minister ir ponija Janette, Hon. Bob Carr MP Premier of NSW ir ponija Helena, Hon. Kim Beazley MP Federal Leader of Opposition, Julie Owens MP Federal Member for Parramatta, Tania Gadiel MP State Member for Parramatta.

Gabrielius Žemkalis, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas iš Vilniaus ir Antanas Kramilius Sydnejaus Ramovėnų vardu.

Ilgiausių Metų Konstantinai. Pasimatysime 104-to gimtadienio šventėje. Antanas Kramilius

Gilią užuojautą savo narei Elenai Šeduikienei ir šeimai, mirus jos vyrui, vaikų tėveliui, anūkų seneliui - Stasiui.

MLKatalikių Moterų Draugija

Mūsų nariui Kazimierui Bartaškai mirus, užjaučiame žmoną Liolę, sūnų Kazį, dukrą Veroniką, anūkus ir visą giminę. Liūdime kartu.

ML Pensininkų Sąjunga

Skausmo valandoje staigiai mirus Juozui Kebliui nuoširdžiai užjaučiame Jo dukras, sūnus, anūkus, seserį Kazimierą ir liūdime kartu su Jumis.

Katalikų Federacija
Redakcijos darbuotojai

Buvusiam ilgamečiui Melbourno Parapijos Tarybos nariui, Juozui Kebliui staiga, nelauktai ir netikėtai mirus, gilią užuojautą reiškiamo vaikams Pauliui, Irenai, Dianai, (Joe) Juozui, Levutei ir jų šeimoms, sesutei Kazimierai, bei visiems jo draugams ir artimiesiems. Liūdime kartu.

Melbourno Parapijos Taryba

A. † A. Juozui Kebliui staiga iškeliavus į Tėvo Namus, jo sesutei Kazimierai ir velionio visai gausiai šeimai reiškiamo nuoširdžią užuojautą ir kartu liūdime.

Juozai, ilsėkis ramybėje Dievo globoje.

J. ir A. Jankevičiai, bei Pr. Švambarys su šeimomis

a.a. Juozui Kebliui atminti, vietoje gėlių, savieji panoros aukas skirti "Tėviškės Aidams":

\$25 K.P. Mažeika, po \$20 Pr. Švambarys, R.Švambarytė, Z. Prašmutaitė, F. Sodaitis, Z. Poškaitis, Z. Mackevičius, A. Butkutė, M.D. Didžiai, po \$10 Ragauskas, Lynikienė, R. Švambarys, Stupuras, Kriksčiūnas, Urbonavičienė, J. Kriksčiūnas, Vl. Savickas, R. Klimienė, S. Eimutis, Leitonas, J.M. Vaitkus, Statkuvienė, Miškinis, Igaunienė Marytė, Lėknis, Daugvila, Vilkišienė, Raštutis, Levickienė, Jokubauskienė, Geštaitienė, Petrusėvičienė, Valiaugos, B. Prašmutaitė, R.V. Pumpučiai, M.E. Šidlauskai, Sadauskienė, A.J. Jankevičiai, po \$5 Prancūnienė, Bimba, Sodaitienė. Viso \$490.

Nuoširdžiai dėkojame aukotojams už aukas ir I. Vilkišienei už surinkimą bei sudarymą aukotojų sąrašo. Redakcija.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Pranešimas Sydnėjaus ir apylinkių lietuviams

Pamaldos Sydnėjaus lietuviams

Bus įprastu laiku 11.30 ryto Lidcombe gegužės 1 dieną sekmadienį pamaldos Motinos Dienos proga lankysime Lietuvių kapuose mūsų mirusius. Giminės ir draugai prašomi aptvarkyti savo artimųjų kapus. Sekančios pamaldos lietuviams bus gegužės 15 d. tuo pačiu laiku. Praneškite savo artimiesiems ir pažįstamiems.

Praneša Parapijos Taryba

Zinia iš Lietuvos

Kun. Romualdas Gečas Nemakščių klebonas, praneša, kad Nemakščių nauja bažnyčia yra galutinai užbaigta. Stovi ji kaip balta gulbė pakėlus sparnus į dangų viduryje Žemaitijos. Skolos išmokėtos. Šventoriuje dar likę nuo statybos įvairių liekanų. Jas su laiku išvalysime kai turėsime pinigų, sako klebonas. Prelato Petro Butkaus kapą tvarko ir prižiūri nemakštietė Petronėlė. Jeigu atsirastų, kas norėtų tai moterėlei pasiūsti dovanėlę su malonumu patarnausiu. Vargu ar kas tuo kapu rūpintūsi jeigu jis būtų Australijoje?

Antanas Kramilius

Š.m. gegužės mėn. 1 d., 1 val. p.p. MLKatalikių Moterų Dr-ja ruošia **Draugijos popietę.**

Kviečiame visas nares dalyvauti. Popietę užbaigsime kavute.

MLKM Dr-jos valdyba

Hobarto lietuviams

Hobarte Motinos Dienos minėjimas įvyks šeštadienį, gegužės mėn. 7 d., 3 val., B. Šikšniaus namuose -43 Easton Ave., West Moonah, tel: 6272 4628. Po minėjimo kavutę ir maistą parūpins Valdyba. Prašome atsilankyti!

J. Paškevičius

Motinos Dienos minėjimas įvyks gegužės 8 dieną (sekmadienį), 1 val. p.p. Lietuvių namuose jubiliejinėje salėje. Šią šventę ruošia Melburno lietuvių mokiniai.

A.† A. Irena Jurevičienė

Š.m. balandžio 1 d., sulaukus 88 metų mirė Irena Zofia Jurevičienė.

Irena, kilusi iš Žemaitijos, atvyko į Australiją su pirmu transportu 1947 m. Sukūrė šeimą su Antanu ir užaugino du sūnus bei dvi dukras.

1992 m., Antanui mirus, gyveno viena valdiškame bute. Mėgo su kitomis moterimis pasikalbėti, retkarčiais atsilankydavo į minėjimus. Prasidėjo liga, reikėjo priežiūros. Tada persikėlė pas dukrą Laimą, bet ligai paaštrėjus, buvo nuvežta į ligoninę, ten ir mirė.

Gedulingos pamaldos vyko St. Johns katalikų bažnyčioje, Glenorchy. Mišias atnašavo Father Elio Proietto. Atvykęs iš Brisbane atsisveikinimo žodžius tarė velionės sūnus Jonas. Mrs. D. Kairys ir anūkės skaitė maldas.

Po pamaldų pagarbiai buvo šeimos palydėta į kapines.

Liūdesyje liko sūnus -Petras ir Jonas, dukros-Genovaitė ir Laima bei jų šeimos. Ilsėkis ramybėje!

J. Paškevičius

A.† A. Marija Cibienė

1920.10.14 – 204.04.14

Vėžio ligos iškankinta paliko šį neramų pasaulį Sydnėjyje gerai pažįstama Marija Cibienė-Cibulskienė. Marija Jerinaitė gimusi Kalugoje Rusijos gilumoje. Prasidėjus Nepriklausomybės judėjimui šeima sugrįžta į Lietuvą ir tėvas Jerinas tampa pirmojo Lietuvos seimo nariu.

Tėvai išgiję ūkį prie Kauno, Giraitės kaime leidžia Mariją į Aušros mergaičių gimnaziją Kaune. 1938 m. išteka už buhalterio jaun.leitenanto Romualdo Cibulskio.

1944 m., artėjant raudoniesiems iš rytų, šeima su trijų metų sūnumi Romu pasitraukia į Vokietiją. Prasideda kita tremtis ir ieškojimas namų svetur. Pasirenka Australiją ir 1949 m. atplaukia laivu "Alma Salen" ir iškelia kojas ant "Terra Australis".

Pradžia sunki. Darbo sutartis, kaip ir visiems. Šeima nelieka tik stebėtojais. 1956 m. į savo namus Belmore Marija susikviečia socialiniais reikalais

A.† A. JUOZAS KEBLYS

1926.07.01 - 2005.04.11

"Jūs likote tarsi kažko netekę,
O juk tiesa - netekote tiek daug...
Uždeikite širdį dar vieną žvakę,
Ir atsitieskite skausme."

(Just. Marcinkevičius)

Juozas Keblys gimė Kretingos rajone, Raguviškių kaime, mažžemio ūkininko šeimoje. Jis buvo pirmagimis, proto gimė sesutė Kazytė ir brolis Ignas. Juozukas baigė Jokubovos mokyklos šešias klases.

Juozas, kaip to meto jaunimas, būdamas 17 metų, buvo antro pasaulinio karo auka. Jis buvo atskirtas nuo šeimos, negaudamas jokių žinių apie ją nuo 1944-56 metų. Juozui teko dvejų metų laikotarpį paragauti ir belaisvio duonos.

Turėdamas 19 metų Juozas atvyko į Australiją "General Heintzelman" pirmuoju transportu. Jis, su esančiais bendrakeleiviais, pirmą kartą atsistojo Fremantle uosto žemėje. 14 mėnesių Juozas buvo įdarbintas "Forestry Department in Penola" gyveno Mt. Gambier, Pietų Australijoje.

1950 m. sutiko Leoniją Giedraitytę ir 1951 m. sausio 6 d. ją vedė. Įsikūrė Cheltenham priemiestyje įsigydamį namus, 32

metus dirbo "Dunlop Tyres" - skyriaus prižiūrėtoju.

Juozas ilgus metus tarnavo bažnyčioje gražiai ir aiškiai skaitydamas šv. Raštą, padėdamas kunigams dalinti komuniją, buvo uolus ilgametis "Tėviškės Aidų" ekspeditorius, Prapijos Tarybos, Katalikų Federacijos narys.

Juozai, mes pasigėsimė Tavęs, Tavo nuoširdžios šypsenos, bet Tu išlieksi mūsų pažinojusių širdyse.

Te būna Tau lengva ilsėtis Australijos žemėje. Te suranda Tavo siela amžiną prieglobstį Dievo tėvo buveinėje.

Marija Geštautienė

Our dearest Tėte,

you were taken away from us so suddenly. You may have had a full life, yet it will always be too short for us. Never enough time to say or do all you hoped to achieve.

You raised us with important values and strong religious beliefs. Teaching us all to be hard working, dedicated, wise with our money and to freely express all of our emotions. Our very own "Mr Fixit", a self-taught handyman telling us anything is repairable, just to have a go. Your heart always filled with love and pride for your 5 children and 11 grandchildren.

An important part of your life is the Lithuanian community and church, which maintained your patriotism, cultural needs and love for your homeland - Lithuania. You are a highly respected member of the community and through the turmoil of war and emigrating to Australia you met many loyal friends.

You have a passion for eel fishing. the love of the surrounding

grasslands, riverbanks, warm sunshine and fresh country air would see you patiently fish for hours. Proudly bringing home the catch and preparing the delicacy of smoked eels to a sunday morning trade of keen churchgoers...

...On the 10th of January, 2001, a joyous moment came for Tėte as he was reunited with his sister Kazimiera to permanently reside here in Australia, bringing the last link of his family to his side, after many years of separation.

Finally, "until death do us part", he nurtured and cared for Mama showing enormous strength and courage for many years. Our solace for today is knowing that Tėte is finally reunited with his love - Mama, his parents and brother, whom he missed dearly and that his last breath of life was doing what he loves.

May you be blessed with eternal life Tėte, as we will keep your special blessings close to our hearts.

Keblys Family

besidominančias moteris ir įsteigia Sydnėjaus Lietuvių Moterų Socialinės Globos Draugiją. Marija paskiria šiai organizacijai vieną kambarį, kur vykdavo posėdžiai ir pasitarimai. Šeimos tėvas, Karo mokyklos aspirantas jaun. leitenantas, stoja į Sydnėjaus "Ramovė" sąjungos skyrių. Sūnus Romas aktyvus skautas ir tautinių šokių šokėjas. Cibų namuose rado prieglobą ir klierikas Povilas Martūzas.

Kurį laiką šeima organizavo siuntinius ir keliones už geležinės uždangos.

Laikas žaibiškai prabėgo. Prieš 5 metus žemišką kelionę užbaigia šeimos tėvas Romualdas.

Balandžio 19d. atsiveikiname su Marija Cibiene. Laidotuvių apeigas atiko šeimai jau pažįstamas Lidcombe klebonas Fr.

John Alt. Per mišias giedojo dalis "Dainos" choristų, vargonais palydėjo A. Kramilius. Sūnus Romas jautriu žodžiu prisiminė savo mamytę. Skaitymus atliko anūkės Natalie Price, Larisa ir Veronika Cibas. Be choristų Kęstutis Protas pagiedojo "Ave Marija" ir Antanas Kramilius "Liberate me Domine" lietuviškai.

Po gedulingų mišių velionės palaikai buvo palydėti į Lietuvių sekcijos kapus Rookwoode ir palaidoti šalia savo mirusio vyro Romualdo. Susirinkę draugai ir pažįstami velionei sugiedojo Marija, Marija ir Tautos Himną.

Šeimos vardu sūnus Romas padėkojo atsilankiusiems ir pakvietė visus ant šermenų pietų į Lietuvių klubą.

Po visų audringų dienų šiame pasaulyje miela Marija Ilsėkis ramybėje eukaliptų pavėsyje po Pietų Kryžiumi.

AVK

Melbourno Lietuvių Pensininkų Metinis

Susirinkimas

Š. m. kovo 8 d. su didele baime rinkomės į ši MLP Metinį susirinkimą. Ar atsiras savanorių pakeisti Valdybą? Iš jos išsina penki asmenys: šefas Edvardas Marganavičius, jo padėjėjai Leonas Sadauskas ir Janina Goodsall, kurie taip skaniai mus maitino, prižiūrėjo. Jie visi pasitraukė iš Valdybos dėl sveikatos stovio pablogėjimo.

Aldona Sadauskienė - sekretorė, Valdyboje išbuvo dešimt metų, nutarė pailsėti ir išėjo į užsitarnautą pensiją!

Aldona Vyšniauskienė - pirmininkė, ji buvo paprašyta perimti šias pareigas nors iki Pensininkų Metinio Susirinkimo. Liko tik išdininkas Zigmąs Poškaitis ir tvarkos prižiūrėtojas Albinas Miškinis.

Visi buvome didžiai nustebinti, kad per tokį trumpą laiką atsirado savanorių ir buvo išrinkta nauja Valdyba.

Susirinkimui prašant, pirmininkės pareigas sutiko eiti ir toliau A. Vyšniauskienė, sekretorės

- Irena Vilkišienė, šefo pareigas sutiko perimti Povilas Kviecinckas, jo padėjėjos: Božena Kviecinckienė ir Geraldine Taylor. Labai džiaugiamės, kad savo pareigų neatsisakė išdininkas Zigmąs Poškaitis. Jis neša šią didelę atsakomybę našta jau dešimt metų. Liko ir Albinas Miškinis - tvarkos prižiūrėtojas, kuris taip pat sunkiai dirba.

Aš, A. Vyšniauskienė, perėmiau šį postą iš buvusio ilgamečio pirmininko Augustino Tomkino, kuris, dėl sveikatos, perleido šias pareigas man. Valdybos nuveikti darbai: nuo 2004 06 08 iki 2005 03 08 metų

Buvo suorganizuoti penkeri pietūs, Kalėdinis vaisės, dalyvavo 180 narių ir svečių. Privatai, 12 narių, atšventėme "Močiūčių ir Senelių dieną, 2004 09 28. 2004 10 28 buvo suorganizuota išvyka į Geelongą: dalyvavo 52 nariai. Du kartus, veltui, aplankėme teatrą "High Society" ir "Carousel".

2004 12 06 Melbourno miesto savivaldybė pakvietė mus dalyvauti "Oz Christmas", Queen Victoria Market. Užsisakėme du stalus, išdėliojome gintarus, lietuviškus tautinio meno kūrinius, kalėdinius darbelius, raguotį, pyragėlius ir t.t. Gavome garbingą II vietą: "The Best Cultural Display" ir \$60 dovaną, kurią mums įteikė scenoje savivaldybės tarybos narys. Į programą pakvietėme "Tembrą" tai Ritą Mačiulaitienę ir Birutę Kymantienę, kurios, pasipuošusios tautiniais rūbais, savo išvaizda, balsais, žavėjo publiką lietuviškomis dainomis.

Į 2004 m. Melbourno Lietuvių Dienų atidarymą pasamdėme autobusą, kuris nuvežė ir parvežė mus atgal į Lietuvių Namus iš šventės Atdarymo, tad - pensininkams nereikėjo rūpintis transportu.

2005 m. vasario 8 d. sukvietėme visus narius papiepti "Sante" restorane. Susirinko 92 nariai, nors labai lijo ir oras buvo nepalankus.

Esame labai dėkingi šiai valdybai, kuri atliko visus šiuos darbus per aštuonerius mėnesius.

Linkime ligoniams Edvardui, Leonui ir Janinai greit pasveikti.

Aldonai Sadauskienei, buvusiai sekretorei, nuoširdus ačiū už dešimties metų triūšą.

Melbourno miesto savivaldybė ragina vyresnio amžiaus žmones, nesėdėti per daug namuose, nes daugumas nuo to gauna depresiją ir tik dar daugiau serga. Kovo mėnesį, nuo 15 d. iki 20 dienos, buvo "Vyresnių žmonių savaitė". Ta proga 2005 03 19 Valdyba suorganizavo "Žaidimo Popietę". Susirinko 45 nariai. Čia už \$2 buvo galima nusipirkti sumuštinį, pyragaitį, kavą, arbatą.

Susirinkę nariai ir svečiai žaidė biljardą, bingo ir 'sequence' žaidimus.

Melbourno miesto savivaldyba padengė visas išlaidas.

Melbourno Pensininkų Valdyba dėkoja visoms taktininkėms.

Popietę praėjo puikiai, visi buvo geroje nuotaikoje!

MPS pirm. A. Vyšniauskienė

Spindulėliai

Vaiko malda už Tėvelius

*Gerasis Dieve, davei man Tėvą ir Motiną.
Jie rūpinasi manimi. Jie man padeda.
Prašau Tave, laikyk juos sveikus.
Duok jiems džiaugsmo ir stiprybės.
Būk su jais, kai jiems liūdna.
Padėk mums vieni kitus geriau suprasti.
Ištiesk savo globojančias rankas virš mūsų ir leisk mums drauge Tave pasiekti.*

Mama

Mano mama yra geriausia mama. Kodėl ji yra geriausia? Todėl, kad ji verda, iškepa, žaidžia, viską daro kad man būtų gerai.

Kada aš sergu ji man padeda ir ji myli mane ir aš myliu ją.

Gegužės mėnesį yra Motinos Diena ir aš savo mamą apkabinsiu.

Judrina Kymantaitė, 8 metų

Pasaka be galo arba "Užklius už varčios - ir vėl nuo pradžios"

Kai mano Mamytė buvo maža mergaitė, mokėsi groti violončele. Jos muzikos mokytojas buvo labai reiklus. Jis taisė ir taisė ją, vis reikalavo kartoti ir kartoti. Ir taip be galo pabaigos, Mamai rodėsi, jog pamoka jau niekada nesibaigs. O juk mokytojui nevalia prieštarauti!

Mama susigalvojo sau pasaką iš "P" raidės. (To mokytojo pavardė buvo Palšauskas). Ir ji tyliai, neapsikentusi, po nosia marmėdavo:

*"Ponas Palšauskas pirko paršiuką.
Pono Palšausko paršiukas pastipo.
Ponas Palšauskas paršiuką pakasė.
Ponas Palšauskas paminklą pastatė.*

*Ponas Palšauskas paminkle parašė:
"Ponas Palšauskas pirko paršiuką..."*

Ir vėl - viskas nuo pradžios, be pabaigos ir galo.

Panašiai, kaip ir ilgosios muzikos pamokos!

Žygmantas Paulius Rudzinskas, 11 metų.

Žygmantas Paulius Rudzinskas, 11 metų.

Sveiki! Mano vardas Kazytė. Aš gimiau Vilniuje 1944 metų spalio 9 dieną. Taigi, man 10 metų. Atvykau į Melburną su tėvais, kai man buvo du. Mano plaukai rudi, akys taip pat. Aš labai mėgstu skaityti ir piešti. Dar mėgstu dainuoti ir šokti. Aš labai norėčiau grįžti į Lietuvą.

Mano Atostogos

Atostogos prasidėjo likus savaitėi iki šv. Kalėdų. Per tą savaitę mes su mamytė ruošėmės šventėms. Pirkome dovanas artimiesiems. Siuntėme jas į Lietuvą. Aš padariau daugybę atvirukų, suvyniojau dovanas. Kūčių vakarą padengėme stalą, tik nebuvo šiaudų. Po vakarienės puosėme Eglutę. Kalėdų

rytą paskambinom seneliams į Lietuvą. Po to nuėjome į šv. Mišias.

Po šv. Kalėdų prasidėjo Lietuvių Dienos. Jos truko savaitę. Atvažiavo žmonių net iš pačios Lietuvos! Mes buvome daugelyje renginių. Man labiausiai patiko Jaunimo Vakarai.

Po Naujų Metų mes buvome kine. Žiūrėjome "Lemony Snicket's: A Series of Unfortunate Events". Man labai patiko! Pasaka buvo gana liūdna, bet buvo juokingų epizodų.

Dar buvome Melburno Centre. Ten nuėjome į Viktorijos turgų. Mamytė man nupirko spurgų. Užėjome į šv. Pranciškaus bažnyčią. Ji yra seniausia visoje Viktorijoje.

Baigiantis atostogoms nuėjome prie jūros. Atsikėlėm 7 val. ryto ir pėsčiomis ėjome 5 kilometrus. Paplūdimyje pasitiesėme rankšluosčius. Žaidėme smėlyje, maudėmės, mamytė paskaitė knygą. 10 val. susidėjome daiktus ir grįžome namo.

Mano atostogos buvo turiningos ir smagios.

Kazytė Petrulytė, 10 metų

Vėlykų atostogos

Mano tėvelio gimtadienis buvo per Didįjį Penktadienį. Mama padarė vakarienę, viską iš žuvies, paskui valgėm braškių tortą. Buvo labai skanu.

Sekmadienį visa šeima važiavom į dvynukų krikštynas. Buvo labai smagu!

Rokas Hackett, 8 metų

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

\$261 Marija Linge (W.A.)
a.a Antano Šimkaus atminimui vietoje gėlių.

\$20 J. Balčiūnas (\$3550)
a.a Kazimiero Bartaško atminimui vietoje gėlių.

\$20 J. Balčiūnas (\$3570)

Valdybos vardu dėkoju už aukas

Audrius Balbata
ALF išdininkas

Padėka

M L K M o t e r ų
Draugija nuoširdžiai dėkoja F. Gužui už \$100 auką, kuris kiekvienais metais mus taip duosniai paremia.

Melburno Lietuvių Katalikių Moterų Draugija

Aukos Kunigui ir Parapijai

\$30 J. Arienė, \$50 R. Vaičiaitienė.
Parapijos Taryba dėkoja u* aukas.

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$261 M. Linga, W.A., a.a J. Keblio atminimui, laidojant surinkta \$490, po \$5 P. Mažeika, D. Zdanis, A. Petravičius, \$15 S. Starinskienė, S.A., \$20 J. Arienė, \$25 G. Baleiša.

a.a. prel. Petro Butkaus MBE atminimui, 12-tose jo mirties metinėse testamentu vykdotojas Antanas Kramilius, skiria "Tėviškės Aidams" \$100. Nuoširdžiai dėkojame už aukas.

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai.